

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy powiatowej w Puławach.

Nr. 4.

III. R o c z n i k.

25. września 1917.

Treść: (50—60). — 50. Zarządzenia wykonawcze dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskimi. — 51. Reorganizacja służby skarbowej w I instancyi. — 52. Zużytkowanie towarów tkackich. — 53. Zajęcie gumy surowej i gumy wszelkiego rodzaju. — 54. Przepisy o zapobieganiu i gaszeniu pożarów leśnych. — 55. Przyjmowanie krajowców do żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski. — 56. Zastanowienie przyjmowania tubylców do Straży skarbowej. — 57. Uszkodzenie połączeń telefonicznych. — 58. Wskazówki dotyczące pomieszczenia bezdomnych rodzin w barakach. — 59. Wyrok c. i k. Sądu wojkowego w Miechowie. — 60. Wyroki c. i k. Sądu wojkowego w Puławach za podbijanie cen.

50.

Zarządzenia

wykonawcze dotyczące obrotu zbożem i przetworami młynarskimi.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58 w sprawie krajowej Rady gospodarczej oraz z dnia 3. lipca 1917 Dz. rozp. Nr. 59 w sprawie zajęcia zboża i przetworów młynarskich zarządza się co następuje:

§ 1. Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność wyznacza się zarówno dla producentów (§ 3. rozp. z dnia 3. VII. 1917) jak i dla uprawnionych do zaopatrzenia (§ 7 tegoż rozporządzenia) 250 gramów mąki na głowę i dzień czyli 92 1/4 kg mąki na głowę i rok, co odpowiada 114 kg zboża na głowę i rok. Dla osób ciężko pracujących (górnicy, robotnicy fabryczni i rolni) wyznacza się podwójną normę zużycia t. zn. 500 gramów mąki na głowę i dzień wzgl. 228 kg zboża na głowę i rok. Norma ta stosuje się jednak wyłącznie do samych robotników, nie zaś do ich rodzin. Przez ciężko pracujących robotników, rolnych rozumie się mężczyzn w wieku od lat 18, pracujących fizycznie w cudzem gospodarstwie.

Powyższe zapotrzebowanie winno być liczone na okres od 1. sierpnia 1917 do 31. lipca 1918.

§ 2. Normy paszy.

Jako najwyższą normę paszy ustanawia się:

a) 370 kg owsa na konia i rok zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) 370 kg otrąb rocznie na konia lub wołu, będących własnością osób uprawnionych do zaopatrzenia nie będących producentami.

Nadto wolno zatrzymać producentowi na zużycie we własnem gospodarstwie na paszę dla inwentarza żywego.

a) poślad; przy czyszczeniu zboża nie może jednak odchodzić na poślad więcej niż 5% omłóconego zboża.

b) otręby pozostałe po zmieleniu zboża przeznaczonego na wyżywienie własne wzgl. domowników.

c) W końcu należą się producentowi od PCZ. otręby w stosunku 3 kg za każde 100 kg dostarczonego żyta, pszenicy lub jęczmienia.

§ 3. Zboże do siewu.

Jako najwyższą normę wysiewu na morg (§ 3. z rozp. z dnia 3. lipca 1917) wyznacza się 100 kg bez względu na rodzaj zboża. Zboże pozostawione wzgl. nabyte do siewu, jednak nie użyte na ten cel podlega zajęciu i winno jako nadwyżka być sprzedane polskiej Centrali zbożowej.

Rolnicy którzy nie posiadają potrzebnego zboża do siewu, winni postarać się u komisji powiatowej wzgl. gminnej o odpowiednie poświadczenie, na podstawie którego mogą nabyć zboże siewne w polskiej Centrali zbożowej. Centrala może dostarczyć zboże wprost ze swoich magazynów lub też, pobrawszy zapłatę, zlecić odbiór bez pośrednio od wskazanego producenta.

Rolnikom wolno również zamienić pozostawione im zboże siewne na inne tego samego lub innego gatunku, bądź to w P. C. Z. bądź to za jej zezwoleniem wprost u innego producenta.

Rolnikowi, który dostarcza zboża siewnego należy się prócz ceny obowiązującej dodatek, który wynosi

c) dla zwykłego nasienia, uzyskanego przez staranne odczyszczenie normalnego towaru targowego — 2 K za 100 kg.

b) dla odsiewów oryginalnych odmian hodowlanych, oraz dla kwalifikowanego zboża siewnego, w obu wypadkach na podstawie atestu odnośnego Towarzystwa rolniczego 8 K za 100 kg.

W razie dostawy zboża dla PCZ. może producent wymagać zapłaty powyższego dodatku tylko w takim razie, jeśli PCZ. żąda dostawy zboża siewnego.

§ 4. Ceny. Wyznaczenie ilości zboża przeznaczonej do oddania oraz terminów odstawy. Komisje powiatowe i gminne.

Ceny zasadnicze unormowane w § 6 rozp. z dnia 3. lipca 1917 płacone będą:

Właścicielom większej własności t. zn. obszaru powyżej 100 morgów za pierwsze 150 kg ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właścicielom drobnej własności t. zn. obszaru od 4 do 100 morgów za pierwsze 100 kg ziarna z każdego morga obsianego zbożem.

Właściciele gospodarstw karłowatych (poniżej 4 morgów) zwolnieni są od obowiązku dostawy zboża po cenach zasadniczych

Za wszelkie ilości zboża, dostarczone po skutecznieniu tamtych pierwszych dostaw, przy których obowiązuje cena zasadnicza, otrzymywać będzie dostawca prócz ceny, unormowanej w § 6. wyżej wymienionego rozporządzenia dodatek w wysokości 10 K za 100 kg.

Dla odstaw zboża wyznacza się następujące terminy:

Z każdego morga obsianego zbożem winni dostarczyć:

Właściciele posiadłości.

większej:

do 15/X 1917 1/2 q

do 1/I. 1918 1/2 q

do 1/III 1918 1/2 q

mniejszej:

1/4 q

1/2 q

resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

do 1/V. 1918 resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Wyznaczenie ilości zboża, którą producent może zatrzymać na własną potrzebę oraz ilości przeznaczonej do oddania jest zadaniem Komisji powiatowej wzgl. gminnej. W szczególności przeprowadza to zadanie wobec właścicieli większej posiadłości komisja powiatowa, zaś wobec właścicieli mniejszej posiadłości, komisje gminne.

Komisja powiatowa wzgl. gminna ma prawo wzywania na swe zebrania producentów i żądania od nich wszelkich wyjaśnień w myśl § 4 rozp. z dnia 3. lipca 1917.

Komisji przysługuje również prawo zwiedzania in gremio lub przez delegowanych w tym celu członków gospodarstw poszczególnych producentów celem zebrania na miejscu potrzebnych dat.

Komisje mają w końcu prawo korzystania z wszelkich dat statystycznych zebranych przez Komendę powiatową.

Członkom komisji należy się za każdy pełny dzień urzędowania w okresie pracy nad sporządzeniem paszportów zbożowych (§ 5) dyeta dzienna w wysokości K 6.- członkom komisji powiatowych ponadto zwrot kosztów podróży. Komisja ma nadto prawo przyjmowania w miarę potrzeby płatnych funkcjonariuszy dla prowadzenia

robót kancelaryjnych. Koszta połączone z działalnością Komisji K. R. G. Sposób urzędowania komisji określony będzie szczegółowo w instrukcji wydanej przez Wydz. Wyk. K. R. G.

§ 5. Paszport zbożowy.

Na podstawie zebranych dat stwierdza komisja:

a) ogólny obszar obsiewu danego gospodarstwa, ogólną ilość ludzi oraz inwentarzy do danego gospodarstwa należących, oraz ogólną przypuszczalną ilość wyprodukowanego zboża:

b) ilość zboża, przeznaczonego na pokrycie własnej potrzeby gospodarstwa według norm podanych w § 1 — 3.

c) Tę część powyższej ilości która może być zmieloną.

UWAGA: W paszporcie zbożowym wydanym producentowi wpisuje się jako ilość dozwoloną do zmielenia tyle tylko, ile wypada na producenta, jego rodzinę i domowników, ilości natomiast dozwolone do zmielenia służbie producenta pobierającej ordynaryę wpisywane będą do ksiąg kontrolnych zużycia, wydawanych osobno każdemu ze służących.

d) Ilość zboża którą producent będzie miał do oddania PCZ.

e) Tę część powyższej ilości za którą należy się tylko cena zasadnicza, unormowana w § 6 rozp. z dnia 3. 7. 1917.

f) terminy w których odstawa zboża wymienionego w punkcie d) i e) winna być uskuteczniiona, oraz magazyn odbiorczy wzgl. stację kolejową do której producent ma zboże o stawić. Wszystkie te daty zamieszcza komisja w paszporcie zbożowym

Komisja wydaje również książki kontroli zużycia mieszkającej na wsi ludności bezrolnej oraz służbie, pobierającej ordynaryę, wymieniając w nich ilość zboża do jakiej właściciel tego paszportu ma prawo i podając źródło z którego, ma je otrzymać. (Magazyn PCZ. lub spichrz chlebobdawcy)

Paszport otrzymuje do ręki producent. Od orzeczenia zawartego w paszporcie może producent wnieść rekurs do komisji, która zostanie utworzona na podstawie osobnego zarządzenia.

Rekurs nie wstrzymuje wykonania odstaw, przepisanych paszportem zbożowym. Wszystkie dane zawarte w paszporcie, wciąga komisja do osobnego wykazu ogólnego, który — niezwłocznie po zestawieniu go dla każdej miejscowości (folwarku, wsi lub osady) przesyła się w kopii do filii powiatowej PCZ. Komisja sporządza również oddzielne wykazy mieszkającej we wsi ludności bezrolnej, która ma prawo do nabycia zboża z magazynów PCZ.

Kierownik filii PCZ. rozdziela wyciąg z tych wykazów lub ich odpisy między poszczególnych zastępców PCZ. stosownie do okręgów w których mają uskutecznić odbiór zboża.

§ 6. Odbiór zboża. Zastępcy P. C. Z. Potwierdzenie odstaw.

Do odbioru zboża uprawnieni są wyłącznie zastępcy polskiej Centrali zbożowej. Zastępcami mogą być urzędnicy PCZ. spółki rolne, firmy handlowe, młyny itd.

Zastępców mianuje dyrekcja PCZ. lub z jej upoważnienia kierownik filii i zaopatruje ich odpowiednimi legitymacjami. Legitymacje te muszą posiadać pieczęć PCZ. i podpis dyrektora Centrali względnie kierownika filii, oraz fotografię i podpis właściciela legitymacji, nadto muszą być w niej wymienione rodzaje produktów, do których kupna legitymacja daje prawo, oraz okręg na którego obszar uprawnienie się rozciąga. Każdy zastępca PCZ. winien przed rozpoczęciem czynności zgłosić się w odnośnej Komendzie powiatowej i przedłożyć swą legitymację do zatwierdzenia.

Przy odstawie zboża winien zastępca potwierdzić dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i równocześnie wciągać odstawę do znajdującego się u niego wykazu.

Do paszportu wzgl. wykazu odstaw zaciąga zastępca PCZ. także ilość zboża, wydaną wprost przez producenta na zlecenie PCZ. (§ 3. 14 i 15 b.)

§ 7. Odstawa. Podwody.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy zboża do miejsca odbioru własnymi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km od miejsca produkcji, w takim razie należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal od 100 kg.

UWAGA: Za podstawę obliczenia odległości bierze się dla właścicieli większej własności spichrz, dla właścicieli mniejszej posiadłości środek danej wsi bez względu na miejsce zamieszkania danego producenta. Przestrzeni poniżej 1/2 km nie uwzględnia

się; powyższej $\frac{1}{2}$ km liczy za pełny kilometr. W każdym magazynie odbiorczym winien znajdować się wykaz odległości poszczególnych miejscowości danego okręgu do magazynu, zatwierdzony przez komendę powiatową.

Jeśli producent nie jest w możności dokonania odstawy własnymi furmankami w przepisany terminie, w takim razie winien zgłosić to na czas komisji, która mu wystawiła paszport zbożowy. Komisja zwróci się do Komendy powiatowej o dostarczenie potrzebnej ilości podwód w drodze przymusowej.

Za podwoły dostarczone do odstawy zboża należy się od każdych 100 kg wynagrodzenie w kwocie 30 hal. za kilometr. Wynagrodzenie za podwoły wypłaci magazyn odbierający, przyczem jeśli odstawy dokonano furmankami nienależącymi do producenta — potrąca mu się przy wypłacie za zboże, ile kosztował przewóz na odległość, na którą producent obowiązany był dostawić bezpłatnie (ustęp I niniejszego §)

O podwoły potrzebne do przewozu zboża z magazynów odbiorczych do stacji kolejowej lub do magazynów rządowych winien odnośny zastępca PCZ zwrócić się do Komendy pow., która zarządzi dostarczenie potrzebnych podwód za powyżej oznaczonym wynagrodzeniem, płatnem przez PCZ.

§ 8. Legitymacya dla transportu kołowego.

Jako legitymacya dla transportu kołowego zboża lub przetworów młynarskich przy dostawie do magazynu odbiorczego lub przy przewozie zboża, przeznaczonego do zmielenia na własną potrzebę producenta służy paszport zbożowy.

We wszystkich innych wypadkach może się przewóz odbywać tylko na podstawie poświadczenia, wydanego przez zastępcę PCZ.

§ 9. Transport kolejną i statkiem w obrębie J. G. W.

Transport kolejowy zboża i produktów młynarskich przesyłanych przez PCZ. może się odbywać tylko na podstawie numerowanych listów przewozowych, zaopatrzonych pieczęcią i podpisem dyrektora. Transporta przeznaczone dla zarządu wojskowego nadawane będą na podstawie wojskowych listów przewozowych, wystawionych przez J. G. W.

Transport statkiem (galarami) odbywa się na podstawie legitymacyi transportowej wydanej przez dyrekcję PCZ. opatrzonej pieczęcią i podpisem dyrektora

§ 10. Rozdział zboża i produktów młynarskich.

Rozdział zboża nabytego przez PCZ. jakoteż produktów młynarskich odbywa się na podstawie planu rozdzielczego ułożonego przez wydz. wykonawczy Kraj. Rady gosp. a zatwierdzonego przez c. i k. J. Gub. Wojsk.

Z wyjątkiem owsa, zboża przeznaczonego na sprzedaż do siewu lub do przeróbki w celach przemysłowych, jakoteż tej części zboża, którego dostawę w ziarnie zastrzeże sobie Zarząd wojskowy, winno być w zasadzie wszystko zboże zmielone w własnym Zarządzie PCZ. i dostarczone odbiorcom w formie mąki i kaszy wzgl. otrąb.

§ 11. Normy przemiału. Wynagrodzenie za zmielenie.

Przy przemiale pszenicy lub żyta na mąkę musi być ze 100 kg zboża uzyskanych conajmniej 80 kg mąki, zaś przy przemiale jęczmienia conajmniej 68 kg mąki lub kaszy.

Na rozkurz liczone być mogą najwyżej 4 % zboża.

Oszczędności na przyznanych 4% rozkurzu, osiągnięte przy przestrzeganiu zresztą obowiązujących przepisów co do przemiału zboża, są własnością młyna, mogą być jednak sprzedane tylko PCZ. Za zmielenie 100 kg zboża wyznacza się wynagrodzenie w kwocie 6 K przy przemiale na mąkę pyłową.

4 K " " " " razową
8 K " " " " kaszę

Z powyższego wynagrodzenia otrzyma jednak młynarz tylko 5 K za mąkę pyłową, 3 K 50 za razówkę a 7 K za kaszę, zaś pozostałe 1 K przy mące pyłowej lub kaszy a 50 h. przy razówce przeznaczone zostaną na fundusz dyspozycyjny K. R. G. który użyty zostanie na odszkodowania dla młynów zamkniętych. Pieniądze nieużyte na ten cel rozdzielone zostaną między młyny pracujące w stosunku do ilości zmielonego przez nie zboża.

§ 12. Młyny.

Pozwolenia na otwarcie młynów udziela Komenda powiatowa na wniosek wydziału wyk. Kraj. Rady gosp. Celem uzyskania tego pozwolenia winni właściciele młynów zgłosić się pisemnie n kierownika powiatowej filii PCZ. z podaniem: dokładnego adresu, siły popędowej; poruszającej młyn, ilości kamieni wzgl. walców, oraz dziennej normalnej wydajności pracy.

Kierownik filii przedłoży to podanie, po zaopatrzeniu ich odpowiednimi uwagami Wydziałowi wyk. KRG. za pośrednictwem dyrekcji PCZ do rozpatrzenia.

Młyny które uzyskają pozwolenie na puszczenie ich w ruch podzielone zostaną na:

a) Młyny gospodarskie, przeznaczone do przemielenia tego zboża, które producenci uprawieni są zostawić sobie na własne potrzeby i dla swojej służby i czeladzi lub tego zboża, które mają prawo mleć bezrolni mieszkańcy wsi i osad (§ 14)

Każdy z tych młynów obowiązany prowadzić dziennik, w którym się zapisuje nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza dowiezionego zboża wz. jego paszportu zbożowego (książki, kontroli zużycia), ilość i rodzaj zboża, uzyskane z niego produkty i dzień ich wydania.

Przemiał dozwolony jest tylko za okazaniem paszportu zbożowego (książki kontroli zużycia), w którym spisuje się ilość i rodzaj zmielonego zboża, oraz dzień wydania uzyskanych produktów.

b) Młyny kontraktowe przeznaczone do przemielenia zboża zakupionego przez PCZ. Młyny takie mogą działać ewentualnie w charakterze zastępców PCZ i mogą mleć zboże albo za stałym wynagrodzeniem od cent. metr. lub też kupować zboże i sprzedawać mąkę po stałe oznaczonej cenie. Młyny kontraktowe winny prowadzić dokładne zapiski dzienne w księgach wykazując przychód i rozchód oraz rodzaj zboża wzgl. przetworów młynarskich, jakoteż każdorazowy zapas tychże.

Młyny działające w charakterze zastępców PCZ obowiązane są ponadto do prowadzenia ksiąg, przepisanych dla tychże zastępców.

PCZ ma prawo umieszczać stale lub przejściowo w młynach zarówno gospodarskich jak i w kontraktowych swoich urzędników i powierzać im kontrolę tych młynów pod każdym względem, w szczególności zaś prowadzenie ksiąg i wypełnianie odnośnych dat w paszportach zbożowych.

§ 13. Pokrycie zapotrzebowania Zarządu armii.

Zboże wzgl. produktu młynarskie przeznaczone według planu rozdzielczego (§ 10) na pokrycie zapotrzebowania armii odbierać będzie od PCZ referent rolniczy Komendy pow. względnie jego organa pomocnicze.

§ 14. Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Rozdział zboża wzgl. produktów młynarskich, przeznaczonych na pokrycie zaopatrzenia ludności i uprawnionej do zaopatrzenia (nieproducentów) może się odbywać

a) przez dostarczenie zboża i przetworów młynarskich komitetom aprowizacyjnym

b) przez bezpośrednią sprzedaż konsumentom w sklepach i składach założonych przez PCZ.

c) przez udzielenie ludności uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór zboża opłaconego w filii P. C. Z. wprost od producentów i przemiał tegoż w młynach gospodarskich. Ten ostatni sposób może być stosowany tylko do ludności nierolniczej, mieszkającej na wsi.

15. Przeróbka zboża w celach przemysłowych.

Przeróbka zboża w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

O ileby istniał zamiar puszczenia w ruch poszczególnych gałęzi przemysłu, przetwarzającego zboże, zostanie to zawczasu ogłoszone, z wezwaniem przedsiębiorców do wniesienia stosownych podań. Dopóki to nie nastąpi, jest wnoszenie wszelkich podań w tej sprawie bezcelowem.

Dostarczenie zboża przeznaczonego na przeróbkę w celach przemysłowych jest zadaniem PCZ. która może

a) dostarczyć tego zboża ze swych składów albo

b) po pobraniu należności za zboże udzielić zezwolenia na odbiór tegoż wprost od producenta.

§ 16. Ceny sprzedażne zboża i przetworów młynarskich.

Ceny po których PCZ winna sprzedawać zboże oraz przetwory młynarskie ustanowione zostaną osobnym zarządzeniem, wydanem na podstawie uchwały kraj. Rady gosp. z uwzględnieniem kalkulacji cen, przedłożonej przez dyrekcję PCZ.

§ 17. Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń w szczególności nadzór nad działalnością powiatowych filii PCZ oraz komisji powiatowych i gminnych poleci Komenda powiatowa referentowi rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym (inspektorom zbożowym).

W szczególności jest ich zadaniem:

a) Popieranie i kontrolowanie prac komisji powiatowych i gminnych przy zbieraniu dat odnoszących się do powierzchni zajętej pod uprawę poszczególnych roślin, przy szacowaniu wysokości plonów, przy obliczeniu ilości produktów, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnego zapotrzebowania, przy wystawianiu paszportów zbożowych, przy udzielaniu poświadczeń uprawniających do odbioru zboża (§ 3, 14c, 15b) i t. d.

b) Popieranie i kontrolowanie pod każdym względem działalności administracyjnej i handlowej odnośnej filii PCZ, w szczególności ułatwianie odstawy nabytych produktów furmankami, koleją czy statkiem, kontrolowanie przemiatu i rozdziału nabytych produktów.

c) Kontrolowanie producentów co do prawdziwości dat, podanych komisjom jak i co do wypełnienia obowiązków dostawy wobec Polskiej Centrali zbożowej. Zarządzenie w razie potrzeby, w porozumieniu z kierownikiem filii PCZ i komisją pow. wzgl. gminną potrzebnych środków przymusowych (§ 18.)

Dla spełnienia tych zadań przysługują referentowi rolniczemu względnie wyznaczonym przezeń siłom pomocniczym prawo:

a) uczestniczenia w zebraniach i czynnościach urzędowych komisji powiatowej i komisji gminnych,

b) prawo wglądu w księgi i zapiski zastępców PCZ, młynów, producentów i komitetów aprowizacyjnych oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża wzgl. mąki,

c) prawo kontrolowania magazynów i składów PCZ, zabudowań gospodarskich producentów, oraz sklepów trudniących się sprzedażą zboża lub przetworów młynarskich.

§ 18. Środki przymusowe.

Jeśli producent wzbrania się przed odstawą zboża lub nie odstawi go z uwzględnieniem ustępu III. § 7 w terminie, przepisany mu w paszporcie zbożowym, wówczas winien zastępca, któremu powierzono zakupno zboża w odnośnym okręgu, zgłosić to u kierownika filii, który zwróci się do odnośnej Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

Za zboże dostarczone w drodze przymusowej winna PCZ w każdym razie zapłacić pełną cenę odbioru. Z ceny tej należy się jednak producentowi w zasadzie tylko połowa. Co do drugiej połowy orzeknie Komenda powiatowa czy

a) ma być również wypłaconą producentowi czy też

b) ma być w części lub w całości uznana za przepadłą i użytą na cele wyżywienia ubogiej ludności.

Orzeczenie pod a) wyda Komenda w tych wypadkach, gdzie ze strony producenta nie zachodziła zła wola, lecz tylko brak środków potrzebnych do wykonania odstawy, orzeczenie pod

b) w tych wypadkach, w których stwierdzona została zła wola producenta.

Od orzeczenia Komendy przysługuje producentowi prawo rekursu do J. G. W. Rekurs ten winien być wniesiony za pośrednictwem miejscowej komisji powiatowej lub gminnej, która ze swymi uwagami przesyła go do J. G. W.

§ 19. Pouczenie o środkach karnych.

Karom, przewidzianym w § 10 rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917 Dz. rozp. Nr. 59 podlega w szczególności:

1. Kto rozmyślnie ukrywa lub zataja względnie uszkadza, niszczy, usuwa albo też bez pozwolenia przerabia, miele, zużywa, spasa, kupuje, lub sprzedaje zapasy

zboża lub produktów młynarskich będących w jego posiadaniu lub w przechowaniu u niego.

2. Kto rozmyślnie zużywa na inne cele zapasy zboża, pozostawione mu, względnie nabyte przez niego jako nasienie.

3. Kto nabywa zapasy zboża lub przetworów młynarskich od osób nie mających uprawnienia do ich sprzedaży lub kupuje nie mając do tego upoważnienia.

4. Zastępca PCZ. który przy kupnie wzgl. sprzedaży zboża i przetworów młynarskich przekroczy zobowiązanie, nałożone nań rozporządzeniami i przepisami władzy.

5. Młynarz lub ustanowiony przez P. C. Z. dozorca młyna który nie przestrzega obowiązujących go przepisów. Surowsze kary przewidziane są za przekroczenie § 2 rozporządzenia z dnia 21. lutego 1917 Dz. rozp. Nr. 29 dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy.

Oдноśne postanowienie karne brzmi:

Kto zapasy, których nie potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, na zasiew, paszę dla bydła lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego (§ 5 rozporządzenia Najw. Wodza Armii Nr. 61 z dnia 11./VI. 1916 dotyczącego użytkowania zbiorów rolnych), zataja z naruszeniem obowiązku zgłoszenia lub udzielania wyjaśnienia, albo usuwa je przed zajęciem lub oddaniem, popełnia zbrodnię i będzie karany więzieniem do dwóch lat. Obok aresztu nałożyć można grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono niniejsze zarządzenia tudzież cenę kupna za nie, ulegają w myśl § 11. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. rozp. Nr. 61 konfiskacie i będą użyte przez Komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Szeptycki w. r.

jenerał major.

51.

Reorganizacya służby skarbowej w 1-szej instancyi.

Według rozporządzenia Jenerał Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie F. A. Nr. 127.734/17 z dnia 24. sierpnia 1917 wejdzie w życie prawdopodobnie od 1 października 1917 następująca zmiana w organizacyi służby skarbowej przy Komendach powiatowych:

I. Wszelkie sprawy dotyczące podatków spożywczych (należytości pośrednie łącznie z monopolami skarbowymi tudzież należytości i opłaty stemplowe) zostają powierzone jako władzy skarbowej 1-szej instancyi następującym Komendom powiatowym, przy których zostaną utworzone osobne referaty dla spraw dochodów skarbowych z podatków pośrednich a mianowicie Komendzie powiatowej:

1. w Piotrkowie

dla powiatów: Miechów, Olkusz, Dąbrowa, Włoszczowa, Noworadomsk i Piotrków:

2. w Kielcach

dla powiatów: Pińczów, Jędrzejów, Busk, Sandomierz, Opatów i Kielce:

3. w Radomiu

dla powiatów: Opoczno, Końsk, Wierzbnik, Radom i Kozienice

4. w Lublinie

dla powiatów: Janów, Biłgoraj, Lublin, Puławy, Lubartów, Krasnostaw, Zamość, Tomaszów, Hrubieszów i Chełm.

Oddziały skarbowe przy pomienionych wyżej czterech Komendach powiatowych mają jako władze skarbowe 1-szej instancyi następujący zakres działania:

a) udzielanie pozwoleń na puszczenie w ruch istniejących już przedsiębiorstw podlegających kontroli skarbowej a mianowicie: gorzelni, browarów, rafinerii spirytusu, fabryk octu, zakładów denaturacyi spirytusu, fabryk likier i, cukru, zapalek i tutek do papierosów tudzież wszelkich innych przedsiębiorstw podlegających opłacie podatku spożywczego (akcyzy).

(Udzielanie zezwoleń na urządzenie nowych przedsiębiorstw obowiązanych do opłaty akcyzy zastrzegło Jen. Gub. wojsk. dla siebie)

- b) nadzór nad temi przedsiębiorstwami;
- c) udzielanie koncesyi przewidzianych w rozporządzeniach Naczelnego Wodza armii z dnia 26. lipca 1915 Nr. 28. i z dnia 22. kwietnia 1916 Nr. 55 na sprzedaż tytoniu i wódek;
- d) wymiar i wydawanie patentów na podatek spożywczy;
- e) pokredytowanie podatku spożywczego (art. 400, 417, 1057/26 ustawy o podatku spożywczym) za zabezpieczeniem
  1. przez podkład papierów wartościowych;
  2. przez wpis hipoteczny najwyżej do sumy 2000 koron i najdłużej na 6 miesięcy (powyżej tej granicy zastrzeżono dla Jen. Gub. wojsk.)
- f) udzielanie zezwoleń na prowadzenie składowni tytoniowych przez zastępcę;
- g) nadzór nad sprzedażą tytoniu;
- h) załatwienie spraw karnych dotyczących podatków pośrednich;
- i) wymiar należności i opłat stemplowych o ile tego nie uskutecznią notaryusze lub sądy; przeprowadzenie rewizji stemplowych oraz kontrola dochodów ze stempli i opłat stemplowych.

Wobec tego strony interesowane mają od 1. października 1917 wnosić podania w sprawach podatków spożywczych albo wprost do Komendy powiatowej w Lublinie jako wyposażonej w oddział dla tych spraw albo też do swej miejscowej Komendy straży skarbowej. — To samo odnosi się do spraw załatwianych ustnie.

II. Po oddzieleniu agend dotyczących podatków spożywczych pozostaną przy wszystkich innych Komendach powiatowych tylko oddziały skarbowe dla podatków bezpośrednich.

Wzywa się wszystkie Urzędy gminne w powiecie, aby treść powyższego rozporządzenia bezzwłocznie podały do powszechnej wiadomości w sposób w miejscu praktykowany.

52.

Rozporządzenie z dnia 16-go sierpnia 1917 r., dotyczące zużytkowania towarów tkackich.

Na podstawie §§ 2., 5., 6. i 7. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. wydanego na podstawie Najwyższego upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, zarządza się, co następuje:

§ 1. Towary tkackie.

Za towary tkackie w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się:

A) Towary bawełniane.

1. Zwykłe, gładkie, także pojedynczo tkane, wzorzyste, surowe, bielone, barwione, drukowane i pstro tkane.
2. Zwykłe, gęste, gładkie, także pojedynczo tkane, wzorzyste, surowe, bielone barwione, drukowane i pstro tkane
3. Przednie, surowe, bielone, barwione, drukowane i pstro tkane.
4. Najprzedniejsze.
5. Aksamity i materye w rodzaju aksamitów z wyjątkiem wstążek aksamitnych.
6. Tiule gładkie, surowe, bielone, wzorzyste, barwione, drukowane i pstro tkane.
7. Towary dziane i pończoszkowe w całych sztukach, surowe, bielone, barwione drukowane i pstro dziane lub na drutach robione.
8. Pończochy, skarpetki i wyroby trykotowe.
9. Nici i włóczki.

B) Towary wełniane:

1. Sukno na gunie.
2. Wszystkie towary tkane, także drukowane.
3. Aksamity i materye w rodzaju aksamitów, strzyżone lub niestrzyżone, także, drukowane.
4. Materye dziane i na drutach robione w całych sztukach (towar łokciowy).
5. Szale i tkaniny w rodzaju szalów.
6. Pilśnie i towary pilśniowe (z wyjątkiem kobierców pod nogi tego rodzaju).

C) Towary jedwabne i półjedwabne, z jedwabiu, floretu lub sztucznego jedwabiu bez, względnie z przymieszką innych przędzy:

1. Materiały czysto jedwabne.
2. Tiule.
3. Gaza na woreczki jedwabne.
4. Tkaniny czysto jedwabne, gładkie, modne, niebarwione, barwione, drukowane i pstro tkane.
5. Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitów (strzyżone lub niestrzyżone).
6. Materye dziane i na drutach robione w całych sztukach (towar łokciowy).

D) Towary konfekcyjne:

Ubrania, bielizna i inne szyte przedmioty z materyi.

§ 2. Obowiązek zgłoszenia.

Każdy, który posiada na składzie towary tkackie, jest obowiązany zgłosić do dnia 15-go września 1917 r. w Komendzie powiatowej miejsca składu swój zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce składu o ile obowiązkowi temu nie uczynił już zadość po myśli § 4. rozporządzenia z dnia 31-go maja 1917 r., Nr. 52 Dz. rozp.

Z pod obowiązku zgłoszenia wyjęte są:

- a) osoby uprawnione do handlu towarami tkackimi, których zapas nie przenosi 250 arszynów towarów tkackich w jednym gatunku lub 1000 arszynów w kilku ga unkach, albo składa się najwyżej ze 100 sztuk szytych towarów konfekcyjnych;
- b) osoby nieuprawnione do handlu towarami tkackimi, których zapas nie przenosi 25 arszynów towarów tkackich lub 10 sztuk szytych nieużywanych towarów konfekcyjnych.

Zgłoszenia należy dokonać na formularzach urzędowych w dwóch równobrzmiących egzemplarzach; Komenda powiatowa i urząd gminny wydawać będą bezpłatnie potrzebne formularze.

§ 3. Subsedyarny obowiązek zgłoszenia.

Jeżeli osoba, obowiązana po myśli § 2. do zgłoszenia, nie może z powodu nieobecności lub z innych powodów obowiązkowi zgłoszenia zadość uczynić, jest obowiązany do zgłoszenia zarządca domu, w którym się zapasy znajdują.

§ 4. Zajęcie i wywłaszczenie.

Celem zaopatrzenia ludności wywłaszcza się towary tkackie, o ile nie są jako zapasy wojenne zajęte po myśli art. 53 Hagskiej umowy międzynarodowej, dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej; towary te, podlegają zajęciu aż do ukończenia postępowania wywłaszczającego.

Zajęte zapasy, można sprzedawać lub wysyłać z miejsca składu tylko za zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrala surowców).

Przesyłki takich zapasów bez zezwolenia są zabronione.

§ 5. Wyjątki.

Zajęciu i wywłaszczeniu nie podlegają:

1. u handlarzy, posiadających patenty handlowe II lub III klasy, 10% towarów tkackich, jeżeli ich zapasy nie przenoszą 10.000 arszynów, zaś 5%, jeżeli wynoszą więcej niż 10.000 arszynów oraz 100 sztuk szytych towarów konfekcyjnych;
2. te towary, które Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców) zwolni na prośbę strony z pod zajęcia; zwolnienia udziela się w formie „karty zwolnienia z pod zajęcia“, w której na być uwiecznione nazwisko uprawnionego do rozporządzenia towarem, ilość, rodzaj i miejsce składu.

§ 6. Postępowanie wywłaszczające.

Wywłaszczenie tych towarów, które nie są po myśli § 5. zwolnione z pod zajęcia i wywłaszczenia przeprowadzą ustanowione przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe „Komisyje dla zakupna towarów tkackich“; członkowie tych komisji będą zaopatrzeni w urzędowe legitymacye. Komisya ustanowi cenę, którą się zaoferuje wywłaszczonemu, uwzględniając przytem każdoczesną konjunkturę handlową, oraz biorąc za jej podstawę przynajmniej trzykrotną cenę pokojową.

Dalsze postępowanie odbywa się w myśli postanowień § 6. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 7. Zaopatrzenie ludności w towary tkackie.

Zapasy towarów tkackich, nabyte na podstawie niniejszego rozporządzenia przez Zarząd wojskowy — o ile nie podpadają jako zapasy wojenne pod postanowienia art. 53 Hagskiej umowy międzynarodowej — będą użyte do zaopatrzenia ludności w ten sposób, że się je przedewszystkiem za pośrednictwem stowarzyszeń, służących celom ogólnie pożytecznym i nie obliczonych na zysk, sprzeda wprost konsumentom po ustanowionych cenach maksymalnych, pozostałe zaś zapasy przydzielą drobnym handlarzom pod warunkiem, że będą przestrzegali ustanowionych cen.

§ 8. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają sankcyi karnej z § 9. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. i będą karane przez Komendę powiatową grzywną do 10.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

Obok kary można orzec przepadek zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie z dnia 31-go maja 1917 r., Nr. 52 Dz. rozp. traci moc obowiązującą.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Szeptycki, w. r.,
jenerał-major.

53.

Zajęcie gumy surowej i gumy wszelkiego rodzaju.

Wskutek rozp. c. i k. J. G. W. z dnia 29 maja b. r. Dz. rozp. Nr. 51 przy równoczesnym zakazie wolnego handlu, zużycia lub przeróbki zostały zajęte:

Guma surowa, balata, gutaperka, odpadki gumowe wszelkiego rodzaju, przymocowane lub nieprzymocowane gumy bilardowe i ich odpadki, nowe albo do użycia zdolne jeszcze obręcze gumowe wszelkiego rodzaju, jakoteż obręcze automobilowe, obręcze motorowe, obręcze rowerowe, obręcze gumowe masywne wszelkiego rodzaju, gumowe węże wszelkiego rodzaju i guma stara wszelkiego rodzaju.

54.

Przepisy o zapobieganiu i gaszeniu pożarów leśnych.

W przytoczonym poniżej streszczeniu przypomina się obowiązki, jakie w myśl przepisów ustawodawstwa dla Królestwa polskiego, dotyczącego zapobiegania i gaszenia pożarów leśnych spoczywają na ludności i władzach gminnych, a to celem ich ścisłego przestrzegania.

1.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych Księstwa Warszawskiego z 24 maja 1808: O gaszeniu pożarów leśnych.

§ 8. Na pierwszą wiadomość o pożarze leśnym winni się zbiedz wszyscy mieszkańcy sąsiednich osad położonych w okręgu półtoramilowym z rydlami, siekierami i toporami celem gaszenia pożaru.

2.

Rozporządzenie komisji rządowej dla finansów z 27/V 1847: Zbiór i ponowienie przepisów, dotyczących pożarów leśnych.

§ 1. Celem ochrony lasów rządowych przed pożarami nie wolno nikomu w miesiącach letnich:

1. Palić tytoniu w lasach w niezamkniętych fajkach,
2. zapalać ognia w lasach lub w odległości mniejszej jak 300 kroków; albo pozostawiać ogień niezgaszony, choćby w większej odległości założony,
3. chodzić, jeździć wierzchem albo wozem po lesie z pochodniami i lampami tłuszczem napełnionymi,

4. łowić ryb lub raków przy świetle w głębi lasów albo w odległości mniejszej niż 100 kroków od nich,

5. pasterzom i robotnikom leśnym nie wolno mieć przy sobie od 1. kwietnia do końca września żadnych przyrządów, służących do wzniesienia ognia,

6. od 1. marca do 1. listopada nie wolno nikomu używać do polowania w lasach patronów, naładowanych pakułami albo papierem,

7. popiół i węgiel wolno wypalać na miejscach wskazanych w tym celu przez władzę leśną, a trudniący się tem nie mogą się oddalać od paleniska dalej jak na 100 kroków,

8. nie wolno bez pozwolenia leśniczego w lesie lub w pobliżu lasu zakładać ognia do spalania chróstu, mchu i trawy przy karczunku lasu.

Przekroczenia tych przepisów będą karane według istniejących ustaw.

§ 2. Każdy, kto spostrzeże ogień w lesie, jest obowiązany zawiadomić o tem niezwłocznie najbliższą osadę i wezwać mieszkańców do ratunku.

Władze miejscowe osad, leżących w okręgu półtoramilowym od miejsca pożaru, są obowiązane wezwać mieszkańców do niesienia pomocy. Na to wezwanie muszą mieszkańcy zbiedz się natychmiast opatrzeni w łopaty, siekiery i topory.

Także mieszkańcy dalszych osad nie mogą się uchylać od niesienia pomocy o ile do tego zostaną wezwani przez władze.

§ 5. W każdym roku w miesiącu kwietniu mają wójtowie gmin i burmistrzowie miast przypomnieć mieszkańcom powyższe przepisy, jakoteż postanowienia karne niżej przytoczone.

Zarząd Gubernialny Królestwa Polskiego z r. 1892. Obowiązki Wójtów.

§ 216. (I. punkt 6) Wójt gminy musi:

- a) przedsięwziąć policyjne środki zaradcze dla ochrony przed pożarami,
- b) przy pożarze poczynić potrzebne zarządzenia i niezwłocznie zawiadomić władzę policyjną.

Ustawa o karach nakładanych przez Sędziego pokoju. (1885).

§ 90. Za sporządzanie albo utrzymywanie na składzie łatwo zapalnych materiałów na miejscach ogniem zagrożonych albo za sporządzanie i utrzymywanie na składzie tych materiałów bez odpowiedniej ostrożności podlegają winni karze pieniężnej do 25 rubli.

§ 92. Za palenie tytoniu w lasach iglastych w czasie upałów lub posuchy podlegają winni karze do 10 rubli.

§ 95. Za przekroczenie przepisów, dotyczących środków ostrożności przeciw ogniowi poza osadami zamieszkanymi, a mianowicie:

1. za zakładanie ognia albo za nieostrożne obchodzenie się z ogniem w pobliżu lasów zarośli itd.
2. za opuszczenie ogniska bez poprzedniego zgaszenia ognia,
3. za spalenie krzaków, trawy, korzeni, gałęzi itd. bez przestrzegania istniejących przepisów albo w zakazanym czasie,
4. za warzenie dziegiu, smoły, za palenie węgla i sporządzanie potażu bez przestrzegania istniejących w tym względzie przepisów albo w zakazanej porze,
5. za używanie pakułów albo lnu do ładunków przy strzelaniu w lasach podlegają winni karze pieniężnej do 10 rubli.

Za niejawienie się do gaszenia pożaru z odpowiednimi przyrządami, jeśli to zostało przepisane, jak również za niejawienie się do gaszenia pożaru mimo urzędowego wezwania i o ile nie przeszkodził temu ważny powód albo za własnowolne opuszczenie miejsca pożaru podlegają winni karze pieniężnej do 10 rubli.

OBWIESZCZENIE.

Przyjmowanie krajowców do żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy okupowanego obszaru Polski zezwolił na przyjęcie tymczasowo 100 tutejszych mieszkańców, którzy się zgłoszą dobrowolnie do służby przy polowej żandarmeryi w Polsce.

To dobrowolne wstąpienie do c. i k. polowej żandarmeryi po myśli Najwyższego rozporządzenia z dnia 1. października 1914 r. jest równoznaczne z

dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. siły zbrojnej; zobowiązuje ono **wszakże** jedynie do służby przy polowej żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski przez czas trwania obecnej wojny.

1. Warunki przyjęcia.

- a) zupełna fizyczna zdolność do służby i wiek 20—30 lat,
- b) nieskazitelność,
- c) stan wolny lub bezdzietny wdowiec,
- d) znajomość języka polskiego,
- e) zobowiązanie się do czynnej służby przy polowej żandarmeryi w Polsce przez czas trwania obecnej wojny.

Małoletnim nadto potrzebnem jest do dobrowolnego wstąpienia zezwolenie ojca lub opiekuna, które musi być wystosowane pisemnie i potwierdzone przez gminę.

2. Określenie należytości.

Wstępuje się do służby w charakterze zapasowego żandarma polowego na czas trwania obecnej wojny.

Należytości służbowe wynoszą — obok unormowanego etapowego relutum (obecnie 3 K 90 h dziennie) — 2 K 74 h tytułem żołdu i 1 K 20 h tytułem osobnego dodatku dziennego.

Prócz tego będą zapasowi żandarmi polowi umieszczeni na sposób koszarowy i otrzymują rządowe mundury, obuwie i uzbrojenie.

3. Prośby o przyjęcie.

Prośbę o przyjęcie można wnieść pisemnie lub ustnie w Komendzie powiatowej, w Komendzie oddziału polowej żandarmeryi lub w którymkolwiek posterunku polowej żandarmeryi

Każdy ubiegający się ma dołączyć do prośby prócz dokumentów oryginalnych (metryki, ewentualnie świadectwa szkolnego i t. d.) własnoręcznie przezeń napisany — gdyby zaś pisać nie umiał — własnoręcznie podpisany rewers o następującej treści:

R E W E R S.

Zobowiązuję się w razie mego przyjęcia do c. i k. żandarmeryi polowej jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce służyć czynnie przy tejże żandarmeryi przez czas trwania obecnej wojny.

Dwaj świadkowie.

Podpis.

4. Przepisy karno-dyscyplinarne.

Przyjęci zapasowi żandarmi polowi podlegają od dnia ich zaprzysiężenia wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na równi z tymi, którzy przynależą do c. i k. wojska.

56.

Zastanowienie przyjmowania tubylców do Straży skarbowej

Kontyngent zezwolony reskryptem c. i k. Naczelnej Komendy armii M. V. P. Op. Nr. 66390/16 na przyjmowanie ochotników z pośród tutejszej ludności do pomocniczej służby przy Straży skarbowej na obszarze będącym pod aust. węg. Zarządem wojskowym został już wypełniony, wobec czego nowi kandydaci nie będą już więcej do tej służby przyjmowani.

57.

Uszkodzenie połączeń telefonicznych.

W ostatnich czasach powtórnie zostały stwierdzone wypadki uszkodzenia połączeń telefonicznych, które w części wypływają ze złośliwych zamiarów.

C. i k. Komenda powiatowa widzi się zatem zniewoloną z odwołaniem się na tut. ogłoszenie w Dz. rozp. Nr. 2/1915. Pkt. 19. ponownie surowo przestrzedź ludność przed tego rodzaju złośliwym uszkadzaniem połączeń telefonicznych i telegraficznych i zwrócić jej uwagę na następstwa karne.

58.

Ogłoszenie.

Ze względu na panujący w mieście Puławy wielki brak mieszkań, urządzono przy barakach Puławskich na razie dwa baraki, obejmujące 42 ubikacyi, na mieszkania dla bezdomnych i ubogich rodzin.

Dla poznania bliższych szczegółów wydaje się następujące wskazówki.

Wskazówki

dotyczące pomieszczenia bezdomnych rodzin w barakach c. i k. Komendy powiatowej w Puławach.

I. C E L.

Komendant powiatu postanowił urządzić baraki, składające się z 42 mieszkań, celem pomieszczenia w nich bezdomnej ludności Puław.

Ta przezorność jest aktem łaski Komendanta powiatu, który od mieszkańców baraków wymaga ścisłego przestrzegania porządku domowego tudzież obowiązków zawartych w artykule IV niniejszych wskazówek, żadną miarą ich jednakże nie uprawnia do roszczenia sobie jakichkolwiek żądań a tem mniej praw.

II. Przydzielanie mieszkań.

dla poszczególnych rodzin zależy od Komendanta powiatu, a mianowicie;

1. rozkazem jego dla rodzin ubogich, przyczem tym ostatnim wolno przydzielenie przyjąć albo też je odrzucić;
2. na wniosek oddziału administracyjnego przy c. i k. Komendzie powiatowej;
3. na przedstawienie Magistratu w Puławach a w końcu;
4. na podstawie prośby głowy rodziny (pod którą w niniejszych wskazówkach rozumie się w każdym wypadku także jego zastępcę) przy równoczesnem zapodaniu warunków, które są bliżej określone w artykule III.

III. Warunki przyjęcia.

Przez słowo „rodzina“ rozumie się obojga małżonków wzgl. jedno z nich wraz z nieletnimi własnymi lub przybranymi dziećmi.

Rozciągnięcie pojęcia „rodziny“ na dalszych, choćby najbliższych krewnych jest niedopuszczalne.

Własne albo przybrane dzieci płci męskiej, w wieku ponad 16 lat są wykluczone od pomieszczenia w barakach.

Przy przyjmowaniu rodzin będzie się posługiwało następującymi punktami wytycznymi:

1. Jedno mieszkanie w barakach służy do pomieszczenia rodziny składającej się najwyżej z 6-ciu głów. — Prośby zatem o pomieszczenie liczniejszej rodziny są niedopuszczalne.
2. Stałe porządne sprawowanie się mających być przyjętymi członków rodziny.
3. Przedłożenie poświadczenia lekarza powiatowego, że mająca być przyjętą rodzina została zaszczepiona przeciw ospie, że nie jest obciążoną żadną zaraźliwą chorobą i że poddała się gruntownemu odczyszczeniu i odwszawieniu.
4. Udowodnione zupełne ubóstwo ubiegającego się o przyjęcie.
5. Niezdolność do pracy głowy rodziny.

W wniesionych prośbach (wnioskach i przedstawieniach) muszą być naprowadzone wszystkie w wyżej zapodanych punktach poruszone okoliczności (warunki). Nienaganne sprawowanie się musi być potwierdzone przez Magistrat.

Poświadczenie wedle punktu 3-go zostanie zanotowane w zaświadczeniu przyjęcia, a strona jest zobowiązana, w tym samym jeszcze dniu, w którym poddała się opczyszczeniu i odwszawieniu sprowadzić się do baraków.

IV. Obowiązki mieszkańców.

są zawarte częścią w „regulaminie (porządku) dziennym“, częścią w niżej umieszczonych postanowieniach. Zauważa się przytem że powinny one być ściśle przestrzegane i to tylko w dobrze zrozumianym interesie zakwaterowanych w barakach rodzin.

Za przestrzeganie tych obowiązków jest pod każdym względem jedynie tylko odpowiedzialna sama głowa rodziny.

Głowa rodziny ma czuwać nad tem, aby dzieci, które osiągnęły wzgl. przekroczyły 14 rok życia, wyszukały sobie zajęcie (zarobek).

Komenda powiatowa może tych, którzy są bez zajęcia i to bez względu na płeć, zobowiązać za stosownem wynagrodzeniem do robót własnych.

Chwilowe umieszczanie osób obcych w przydzielonych mieszkaniach jest bez pozwolenia Komendy powiatowej niedopuszczalne.

Niemoralny tryb życia, kłótnie, sprzeczki, nieczystość partyi, jakoteż nieposłuszeństwo i knąbrność wobec ustanowionego przez Komendę powiatową stróża są jak najsurowiej zakazane.

Niezachowywanie wyżej przytoczonych obowiązków będzie traktowane bezwzględnie w myśl następnego artykułu V.

V. Usunięcie

Te rodziny, które postępują wbrew wziętych na siebie z chwilą przyjęcia obowiązków i nie stosują się do nich, będą z baraków usunięte.

Usunięcie to następuje przez doręczenie rozkazu c. i k. Komendy powiatowej wzywającego do opuszczenia mieszkania i to — jeżeli potrzeba wymaga — natychmiast.

Przeciw temu rozstrzygnięciu głowa rodziny nie ma żadnego środka prawnego.

59.

Wyroki c i k. Sądu wojkowego w Miechowie.

W dniu 13. lipca b. r. sąd doraźny c. i k. Komendy powiatowej w Miechowie orzekł, że Albin U r a c z z Józefowa, pow. Dąbrowa, Zygfryd W i ą z a k z Zagórza, pow. Dąbrowa i Władysław P ó ł t o r a k z Dąbrowy stali się winnym **zbrodni rabunku** przez to że w dniu 7. lipca b. r. w Cholędzie (gm. Wierzchowisko, pow. Miechowski) z zamiarem rabunku wpadli do mieszkania wdowy Anastasyi Pawlik, znajdującej się tam 17-letniej służącej Katarzynie M a r a s e k zagrozili rewolwerem i pod wpływem groźb zrabowali 106 rubli, 1 parę trzewików i 1 ubranie męskie.

Albin U r a c z został skazany na **karę śmierci przez powieszenie**. Wyrok wykonano w Miechowie w dniu 14. lipca 1917, Zygfryd W i ą z e k został skazany na **karę 15-letniego**, a Władysław P ó ł t o r a k na **karę 12-letniego ciężkiego więzienia**.

60.

Wyroki Sądu wojkowego w Puławach.
za podbicie cen.

L p.	S. cz.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	Data wyroku	W y r o k
1.	K 167/17	Sura Eisenmann z Końskowoli	W dniu 30. kwietnia b. r. wzięła za 53 funtów ros. mąki żytniej razowej 8 Rb.	6/7 1917	tydzień aresztu
2.	K 168/17	Estera Mądrowska z Końskowoli	W dniu 1. maja 1917 wzięła za 75 funtów ros. mąki żytniej razowej 14 rubli	6/7 1917	3 dni aresztu
3.	K 199/17	Antoni Turcki z Zakrzowa	W dniu 18. maja 1917 wziął za dwa korce pszenicy 120 rubli	6/7 1917	200 koron grzywny albo 20 dni aresztu
4.	K 226/17	Jan Zasada z Drzewiec	W dniu 5. czerwca 1917 zażądał za trzy korce kartofli po 15 rubli za korzec	24/7 1917	50 koron grzywny albo 5 dni aresztu
5.	K 237/17	Tomasz Sękowski z Wronowa	W dniu 4. lipca 1917 sprzedał jako młynarz 4 pudy mąki żytniej razowej, a za tem zboże, które zostało zajęte na rzecz Zarządu wojkowego	24/7 1917	200 koron grzywny albo 20 dni aresztu
6.	K 247/17	Amalia Bomias z Garbowa	W dniu 13. czerwca 1917 zażądała przy sprzedaży kartofli 13 rubli za korzec	24/7 1917	30 koron grzywny albo 3 dni aresztu
7.	K 255/17	Złata Wajta z Kurowa	W ciągu roku 1917 sprzedawała kilkakrotnie papierosy węgierskie, których cena monopolowa oznaczona jest po 3 h. po 10 i 14 h.	6/7 1917	tydzień aresztu
8.	E 763/17	Liba Jungmann z Puław	W dniu 22. czerwca 1917 zażądała za 4 flaszki spirytusu 28 rubli	orzeczen. dyscypl. z 19/7 1917	5 dni aresztu

C. i k. Komendant powiatu :

v. Weiss, pułkownik m. p.